

7. Organ podatkowy, o którym mowa w ust. 5, może wydać decyzję o cofnięciu ulgi w podatku dochodowym, jeżeli stwierdzi nieprzestrzeganie założeń przedstawionych w zarejestrowanym wniosku.
8. Korzystanie z ulg określonych w ust. 1—3 wyłącza możliwość korzystania z ulg z tego samego tytułu na podstawie § 2 i z ulg określonych w § 10 ust. 2 uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1985 r. w sprawie odbudowy i rozwoju państwowych przedsiębiorstw terenowych drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr 19, poz. 144)."

6) w § 18 w ust. 2:

- a) w pkt 1 kwotę „25 000 zł” zastępuje się kwotą „40 000 zł”, kwotę „30 000 zł” kwotą „45 000 zł”, a kwotę „35 000 zł” kwotą „55 000 zł”,
- b) w pkt 2 kwotę „35 000 zł” zastępuje się kwotą „55 000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

216

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 grudnia 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obniżenia niektórym uspołecznionym jednostkom drobnej wytwórczości podatku dochodowego.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 października 1985 r. w sprawie obniżenia niektórym uspołecznionym jednostkom drobnej wytwórczości podatku dochodowego (Dz. U. Nr 52, poz. 269) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 wyrazy „(Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174)”, „8‰” i „(Dz. U. Nr 75, poz. 337, z 1984 r. Nr 23, poz. 110 i z 1985 r. Nr 5, poz. 18)” zastępuje się odpowiednio wyrazami: „(Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45)”, „10‰” i „(Dz. U. z 1986 r. Nr 13, poz. 78 oraz Nr 44, poz. 214 i 215)”,
- 2) w § 2 wyrazy: „(Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174)” i „5‰” zastępuje się odpowiednio wyrazami: „(Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45)” i „7‰”,
- 3) w § 4 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazie „materiały” dodaje się wyrazy: „budowlane i”,

4) dotychczasową treść § 6 oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli jednostki zmniejszające miesięczne wpłaty podatku dochodowego, o których mowa w ust. 1, nie spełnią warunków wymaganych do korzystania z obniżenia podatku dochodowego, są obowiązane uiścić odsetki za zwłokę, zgodnie z przepisami o zobowiązaniach podatkowych, za okres od pobrania nienależnej ulgi do dnia jej zwrotu.”

5) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie również do jednostek samodzielnie bilansujących, dla których dzielony jest odrębnie zysk do podziału (nadwyżka bilansowa) i które uiszczają podatek dochodowy do budżetu.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów § 1 pkt 1 i 2, które w części dotyczącej procentowych stawek wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

217

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 grudnia 1986 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów w dziedzinie kontroli oraz trybu przeprowadzania kontroli.

Na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zadania Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów w dziedzinie kontroli.

§ 1. Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów kieruje realizacją zadań Urzędu Rady Ministrów w dziedzinie kontroli, określonych w art. 7 ustawy z dnia 12 listopada

1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262), oraz innych zadań w dziedzinie kontroli, określonych w odrębnych przepisach.

§ 2. 1. Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów kieruje realizacją zadań Urzędu Rady Ministrów w dziedzinie kontroli, a w szczególności zapewnia:

1) kontrolę:

- a) wykonywania zadań wskazanych przez Radę Ministrów, Prezydium Rządu i Prezesa Rady Ministrów,

- b) wykonywania ustaw, rozporządzeń, uchwał i ustaleń Rady Ministrów, postanowień i ustaleń Prezydium Rządu oraz rozporządzeń, zarządzeń i zaleceń Prezesa Rady Ministrów przez organy administracji państwowej oraz podporządkowane im jednostki organizacyjne,
  - c) wykorzystania przez organizacje spółdzielcze i społeczne środków z budżetu państwa, przeznaczonych w szczególności na cele związane z rozwojem społeczno-gospodarczym kraju i zaspokajaniem potrzeb ludności,
- 2) systematyczną kontrolę działalności terenowych organów administracji państwowej oraz ich organizacji i funkcjonowania,
  - 3) koordynację działalności kontrolnej naczelnych i centralnych organów administracji państwowej oraz terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego przez:
    - a) wytyczanie węzłowej tematyki kontroli,
    - b) występowanie z wnioskami do ministrów i wojewodów o przeprowadzenie kontroli określonych zagadnień w jednostkach przez nich nadzorowanych i przedsiębiorstwach państwowych, dla których ministrowie i wojewodowie są organami założycielskimi,
    - c) występowanie z wnioskami o zapewnienie udziału przedstawicieli ministrów i wojewodów w kontrolach organizowanych przez Urząd Rady Ministrów,
    - d) uzgadnianie planów kontroli jednostek kontroli resortowej, jednostek kontroli wojewódzkiej oraz organów kontroli specjalistycznej,
    - e) organizowanie narad koordynacyjnych,
    - f) analizowanie wyników kontroli i ocenianie realizacji wniosków pokontrolnych,
  - 4) organizowanie badań i prac nad doskonaleniem systemu kontroli w administracji oraz metodyki kontroli,
  - 5) określanie zasad szkolenia i doskonalenia zawodowego pracowników służb kontrolnych w administracji państwowej,
  - 6) gromadzenie i sprawny obieg informacji o działalności kontrolnej i jej wynikach.

2. Minister — SzeF Urzędu Rady Ministrów kieruje realizacją zadań Urzędu Rady Ministrów w zakresie wykonywania kompleksowych kontroli województw.

3. Minister — SzeF Urzędu Rady Ministrów dokonuje oceny funkcjonowania systemu kontroli w administracji państwowej oraz przedstawia Radzie Ministrów coroczne informacje w tej dziedzinie.

§ 3. Minister — SzeF Urzędu Rady Ministrów może występować do organizacji spółdzielczych i społecznych o przeprowadzenie kontroli w określonym zakresie albo o zapewnienie udziału przedstawicieli tych organizacji w kontrolach organizowanych przez Urząd Rady Ministrów.

§ 4. 1. Minister — SzeF Urzędu Rady Ministrów przedstawia wyniki kontroli Prezesowi Rady Ministrów i członkom Prezydium Rządu oraz przesyła stosowne informacje i wnioski z kontroli właściwym ministrom i wojewodom, a także centralnym organom organizacji spółdzielczych i społecznych.

2. Ministrowie, wojewodowie oraz centralne organy organizacji spółdzielczych i społecznych zawiadamiają Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów o sposobie wy-

korzystania informacji i wdrażaniu wniosków, o których mowa w ust. 1.

3. Minister — SzeF Urzędu Rady Ministrów przedstawia właściwym centralnym instancjom organizacji politycznych oraz centralnym władzom organizacji społecznych i zawodowych informacje o wynikłych z kontroli ustaleniach i problemach łączących się ze statutową działalnością tych organizacji.

§ 5. Minister — SzeF Urzędu Rady Ministrów wykonuje zadania w dziedzinie kontroli przy pomocy Głównego Inspektora Kontroli oraz komórek organizacyjnych Urzędu Rady Ministrów.

§ 6. Wykonując zadania w dziedzinie kontroli, Minister — SzeF Urzędu Rady Ministrów współdziała z Najwyższą Izbą Kontroli i działającą w jej strukturze Inspekcją Robotniczo-Chłopską, Prokuratorem Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz z centralnymi instancjami kontrolnymi organizacji politycznych i społeczno-zawodowych.

Rozdział 2

Tryb przeprowadzania kontroli.

§ 7. 1. Urząd Rady Ministrów bada działalność jednostek organizacyjnych w postępowaniu kontrolnym lub w uproszczonym postępowaniu kontrolnym.

2. Kontrole mogą być przeprowadzane jako kompleksowe, problemowe, doraźne i sprawdzające.

§ 8. 1. Członkowie kierownictwa, dyrektorzy i wicedyrektorzy komórek organizacyjnych oraz pracownicy komórek kontroli w Urzędzie Rady Ministrów przeprowadzają kontrole po okazaniu legitymacji służbowej, bez potrzeby posiadania upoważnienia do kontroli.

2. Pozostali uczestnicy kontroli organizowanych przez Urząd Rady Ministrów przeprowadzają kontrole po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia wystawionego przez Głównego Inspektora Kontroli lub jego zastępcę.

§ 9. Pracownicy Urzędu Rady Ministrów wykonujący czynności kontrolne są uprawnieni w każdym czasie do wstępu i poruszania się po terenie jednostki kontrolowanej po okazaniu legitymacji służbowej, bez potrzeby uzyskiwania przepustki. Nie podlegają oni rewizji osobistej przewidzianej w wewnętrznym regulaminie jednostki kontrolowanej.

§ 10. Osoby, o których mowa w § 8 ust. 1, przedstawiają odrębne upoważnienie jedynie w przypadku kontroli spraw i dokumentów oznaczonych jako „tajne specjalnego znaczenia”.

§ 11. Komórki organizacyjne i pracownicy Urzędu Rady Ministrów, podejmując czynności kontrolne, nawiązują w miarę potrzeby kontakty:

- 1) z instancjami i ogniwami zakładowymi Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego,
- 2) z radami narodowymi i ich organami, z organami samorządu załogi, związków zawodowych i innych organizacji zawodowych i społecznych oraz samorządu mieszkańców.

§ 12. W zakresie nie unormowanym w niniejszym rozporządzeniu pracownicy Urzędu Rady Ministrów wykonują czynności kontrolne w trybie określonym w uchwale nr 57 Rady Ministrów z dnia 23 maja 1983 r. w sprawie wykonywania kontroli przez organy administracji państwowej (Monitor Polski Nr 22, poz. 124, zmiana: Dz. U. z 1984 r. Nr 23, poz. 112).

Rozdział 3

Kompleksowe kontrole województw.

§ 13. 1. Minister — Szeł Urzędu Rady Ministrów, we współdziałaniu z właściwymi organami i organizacjami, organizuje i przeprowadza kompleksowe kontrole województw, obejmujące działalność terenowych organów administracji państwowej, nadzorowanych przez te organy państwowych jednostek organizacyjnych, jednostek gospodarki uspołecznionej oraz jednostek pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej.

2. Kontroli nie podlega działalność terenowych jednostek organów kontroli specjalistycznej.

§ 14. 1. Kompleksowa kontrola województw polega na badaniu sprawności zarządzania, realizacji zadań, racjonalnego i oszczędnego gospodarowania oraz zaspokajania potrzeb ludności w dziedzinach:

- 1) wykonywania funkcji zarządzania przez terenowe organy administracji państwowej oraz organizacji i funkcjonowania urzędów podległych tym organom,
- 2) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- 3) komunikacji i transportu,
- 4) budownictwa mieszkaniowego i towarzyszącego,
- 5) rolnictwa, leśnictwa i gospodarki żywnościowej,
- 6) handlu wewnętrznego i usług,
- 7) oświaty i wychowania,
- 8) kultury i sztuki,
- 9) kultury fizycznej, sportu, turystyki i wypoczynku,
- 10) ochrony zdrowia i opieki społecznej,
- 11) stanu sanitarnohigienicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 12) ochrony środowiska i gospodarki wodnej,
- 13) zabezpieczenia mienia,
- 14) gospodarki materiałowej,
- 15) ochrony przeciwpożarowej.

2. Minister — Szeł Urzędu Rady Ministrów w porozumieniu z właściwymi ministrami lub prezesami zarządów właściwych związków spółdzielczych może obejmować kompleksową kontrolą dziedziny nie wymienione w ust. 1.

3. Ministrowie oraz prezesi zarządów centralnych związków spółdzielczych przedstawiają propozycje szczegółowej tematyki kontroli w nadzorowanych przez nich dziedzinach działalności.

§ 15. Województwo powinno być poddane kompleksowej kontroli w zasadzie nie rzadziej niż raz na 5 lat. Kolejność kontroli województw ustala Minister — Szeł Urzędu Rady Ministrów.

§ 16. 1. W celu przeprowadzenia kompleksowej kontroli województwa powołuje się zespół kontrolny, w skład którego wchodzi pracownicy Urzędu Rady Ministrów oraz specjaliści każdorazowo wyznaczeni przez właściwych ministrów, głównych inspektorów kontroli specjalistycznej oraz prezesów zarządów centralnych związków spółdzielczych.

2. Zespołem kontrolnym kieruje Główny Inspektor Kontroli lub wyznaczony przez niego pracownik Urzędu Rady Ministrów.

3. Kontrolę poszczególnych dziedzin przeprowadzają podzespoły kontrolne.

§ 17. Minister — Szeł Urzędu Rady Ministrów zawiadamia wojewodę o kompleksowej kontroli województwa nie później niż na 5 dni przed jej rozpoczęciem.

§ 18. 1. Wojewoda na wniosek kierownika zespołu kontrolnego organizuje:

- 1) naradę przedkontrolną, na której wojewoda przedstawia główne problemy województwa, a kierownik zespołu kontrolnego główne cele i zakres kontroli,
- 2) naradę pokontrolną w celu omówienia wyników kontroli.

2. Wojewoda w porozumieniu z kierownikiem zespołu kontrolnego ustala skład uczestników narad.

3. Wojewoda zapewnia zespołowi kontrolnemu:

- 1) odpłatnie — zakwaterowanie i wyżywienie oraz niezbędne środki transportowe,
- 2) nieodpłatnie — pomieszczenia do pracy i pomoc kancelaryjno techniczną.

§ 19. W kompleksowych kontrolach województw stosuje się uproszczone postępowanie kontrolne.

§ 20. Minister — Szeł Urzędu Rady Ministrów:

- 1) przedstawia Prezesowi Rady Ministrów wyniki kompleksowej kontroli województwa wraz z wnioskami,
- 2) przesyła:
  - a) właściwym instancjom organizacji politycznych, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli oraz właściwemu wojewodzie i przewodniczącemu wojewódzkiej rady narodowej sprawozdanie z kompleksowej kontroli województwa,
  - b) właściwym ministrom oraz prezesom zarządów centralnych związków spółdzielczych, a także kierownikom zainteresowanych instytucji i organizacji wyciągi ze sprawozdania z kompleksowej kontroli województwa.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 21. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ministrach — rozumie się przez to również kierowników urzędów centralnych,
- 2) wojewodach — rozumie się przez to również prezydentów miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.

§ 22. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do kontroli:

- 1) zadań w zakresie obronności Państwa,
- 2) jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej,
- 3) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz pozostających poza systemem rad narodowych jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez tego Ministra,
- 4) jednostek organizacyjnych więziennictwa

— z wyjątkiem kontroli zadań określonych w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a).

§ 23. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 1984 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu przeprowadzania kompleksowej kontroli województw (Dz. U. Nr 23, poz. 112).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner